

Затверджено Громадською радою
добročесності 05.05.2024

Суддя: Чванкін Сергій Анатолійович

Суд: Київський районний суд м.Одеси

ВИСНОВОК У НОВІЙ РЕДАКЦІЇ про невідповідність судді критеріям добročесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Київського районного суду м. Одеси **Чванкіна Сергія Анатолійовича** (далі – суддя), Громадська рада добročесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям добročесності та професійної етики.

Раніше, [30.05.2019](#) Громадська рада добročесності своїм рішенням уже затверджувала висновок про невідповідність судді Чванкіна С.А. критеріям добročесності та професійної етики, а [13.06.2019](#) додавала інформацію до висновку. Наразі ГРД має додаткову інформацію, яку викладає у цьому оновленому висновку, враховуючи додаткові пояснення Чванкіна С.А., які суддя надав на запит ГРД.

1. У досьє та/або поясненнях судді відсутня переконлива інформація про джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо їх достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 пункту 9 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям добročесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради добročесності від 16.12.2020 та п.1 спільно погоджених ВККС та ГРД індикаторів 9.11.2023 р.)

1.1. Суддя одружився із Голубевою Неллі Юріівною у вересні 2000 року. У 2003 та 2011 роках у шлюбі народилися доньки.

Одночасно у 2002 році суддя та його дружина закінчили Одеську національну юридичну академію та здобули кваліфікацію магістр права.

Відповідно до даних суддівського досьє з червня 2002 року до грудня 2008 року суддя працював помічником прокурора (зі строком стажування до 1 року як молодий спеціаліст за направленням на роботу) та старшим помічником прокурора Київського району міста Одеси. Надалі був призначений суддею.

Відповідно до інформації з відкритих джерел дружина судді, Неллі Голубєва, із червня до жовтня 2002 року працювала державною податковою інспекторкою відділу правового забезпечення Державної податкової інспекції у Жовтневому районі м. Одеси, а надалі звільнилася у зв'язку з вступом на денне відділення аспірантури ОНЮА. Із жовтня 2005 року дружина судді працює в ОНЮА: спочатку як асистентка катедри цивільного права, а з вересня 2006 року по вересень 2010 року – доценткою.

Відповідно до відомостей з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків суддя разом із дружиною отримав доходи у сумі:

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

у 2001 році – 840.09 гривень;
у 2002 році – 4 115.10 гривень, при загальнорічному прожитковому мінімумі у 8 760.00 гривень на 2 членів сім'ї;
у 2003 році – 9 231.86 гривень, при загальнорічному прожитковому мінімумі у 10 602.00 гривень на 3 членів сім'ї;
у 2004 році – 9 854.65 гривень, при загальнорічному прожитковому мінімумі у 13 176.00 гривень на 3 членів сім'ї;
у 2005 році – 31 515.07 гривень, при загальнорічному прожитковому мінімумі у 15 384.00 гривень на 3 членів сім'ї;
у 2006 році – 35 318.48 гривень, при загальнорічному прожитковому мінімумі у 16 794.00 гривень на 3 членів сім'ї;
у 2007 році – 51 090.96 гривень, при загальнорічному прожитковому мінімумі у 18 780.00 гривень на 3 членів сім'ї.

При цьому, відсутня інформація щодо одержання ними доходів до 2001 року.

Натомість 17 березня 1999 року (на другому курсі навчання) суддя придбав квартиру площею 45 кв.м по вулиці Академіка Філатова . Цей будинок знаходиться за 5 хвилин пішого ходу від Київського районного суду міста Одеси і в якому вартість квадратного метра квартири, до прикладу, зараз вартує близько 657 доларів. Окрім сумнівності набуття даного активу Сергієм Чванкіним на другому курсі навчання у виші, Громадська рада доброчесності зазначає, що лише у 2013 році судовим рішенням було визнано дійсним договір купівлі-продажу на зазначену нерухомість.

Надалі дружина чинного судді Неллі Голубева у 2007 році придбала квартиру, площею 80.2 кв.м., та машиномісце, площею 16.5 кв.м., в місті Одеса загальною вартістю 66 612.00 гривень. Нерухомість знаходиться через перехрестя від Парку Перемоги, за 5 хвилин пішим ходом від Одеської юридичної академії та 4 хвилини автівкою (20 хвилин пішим ходом) до відомого одеського місця відпочинку “Аркадія”, тож попит на таку нерухомість є постійно високим.

Відповідно до офіційного курсу НБУ сума, сплачена за квартиру та паркомісце, відповідає 13 190.50 доларів США, що є достатньо невеликою сумою, зважаючи на те, що квартири у цьому будинку вважаються достатньо дорогими.

У своїх поясненнях члену Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Тарасу Лукашу від 18 вересня 2018 року суддя надав про набуття у 2007 році квартири, площею понад 80 кв.м, та машиномісця, площею 16.5 кв.м, інформацію, яка посилює зазначений сумнів. Так, суддя письмово пояснив, що квартира була придбана за грошові кошти, отримані від продажу 22 серпня 2001 року двокімнатної квартири у місті Миколаєві, яка була приватизована саме Сергієм Чванкіним, а також за спільні накопичені кошти подружжя. За спільно накопичені кошти подружжя нібито також було придбано зазначене “стоянчне місце”.

При цьому, суддя долучив до пояснення копію договору купівлі-продажу квартири в Миколаєві від 2001 року, де його вартістю зазначено “1700 (одна тисяча сімсот гривень)”. Відповідно до офіційного курсу НБУ зазначена сума відповідає 318.23 доларам США, тож навіть у випадку збереження цих коштів та їх конвертації у квітні 2007 року, як зазначив сам суддя, як дату набуття у власність квартири, відповідно до курсу НБУ така сума становила би 1 607.06 гривень.

При цьому, до 2007 року включно судді разом із дружиною було нараховано доходу на загальну суму 141 126.12 гривень. Враховуючи вищезазначене, а також те, що зазначена

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

сума доходу підлягала подальшому оподаткуванню, і загалом за період із 2002 по 2007 рік включно прожитковий мінімум на зазначену сім'ю складав би близько 84 тисяч гривень, Громадська рада доброчесності доходить висновку, що реальна вартість та джерела походження вказаних квартир і машиномісця викликають обґрунтовані сумніви щодо їх достатності для набуття такого майна. При цьому, суддя, його дружина та дочка відповідно до [декларації судді за 2023 рік](#) користується зазначеною квартирою як зареєстрованим місцем проживання, а його дружина використовує цю квартиру також як місце реєстрації ФОП, місце [ведення адвокатської діяльності](#) чи для [реєстрації торговельної марки](#).

У своїх письмових поясненнях суддя також зазначив, що квартира та паркомісце були придбані до того, як він був призначений на посаду судді. Громадська рада доброчесності акцентує увагу на тому, що у той час він був старшим помічником прокурора Київського району міста Одеси. Отже, зазначена інформація може свідчити про доброчесність судді та має бути врахована під час кваліфікаційного оцінювання.

Окремо ГРД зазначає, що в автобіографії суддя зазначив, що народився в сім'ї робітників, зокрема у досє судді наявна інформація, що його мати працювала маляркою на миколаївському заводі "Океан". До того ж тесть та теща судді згідно з анкетною судді від 15 березня 2018 є пенсіонерами, а "попереднім місцем роботи" він зазначив – "приватний підприємець" та "[вчителька Овідіопольської загальноосвітньої школи](#)".

1.2. Надалі відповідно до декларації судді із 01 вересня [2017 року](#) він та його сім'я проживає в садовому (дачному) будинку, площею 336.6 кв.м в Одесі. Будинок розташований на земельній ділянці, площею 690 кв.м. Зазначену нерухомість за 4 та 5 місяців відповідно до початку проживання сім'ї судді, а саме із 25 квітня та 25 березня 2017 року, придбала мати дружини судді Голубева Олена Михайлівна. Вартість цієї нерухомості сукупно офіційно коштувала жінці 1 827 710.00 гривень, що відповідало за офіційним курсом НБУ сумі в 68 521.05 доларів США.

Натомість теща судді є пенсіонеркою та була [вчителькою Овідіопольської загальноосвітньої школи](#), а також відповідно до відомостей з ДРФО із 1998 до 2014 року тещі судді було нараховано дохід на загальну суму 697 630.54 гривень, а з 2014 року до моменту придбання зазначеної нерухомості оподатковувані доходи їй взагалі не нараховувалися. При цьому, у 2013 року вона придбала будинок та дві земельні ділянки у Вінницькій області за 50 000.00 гривень. Також вона придбала майнові права на апартаменти у будинку бізнес-класу від Kadon Group в центрі Києва та відповідно до договору мала до 20 травня 2017 року сплатити 16 373.58 доларів США. Окремо ГРД зазначає, що своїй дружині не міг фінансово допомогти тесть судді, оскільки йому із 1998 до 2013 року (відтоді й до 2020 року доходи не нараховувалися) нараховано 20 498.75 гривень доходів.

У своїх поясненнях члену Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Тарасу Лукашу від 18 вересня 2018 року суддя зазначав, що вказану нерухомість його тесть та теща придбали коштом накопичених грошових коштів, зокрема 641 135.00 гривень (127 000.00 доларів США) від продажу квартири у квітні 2007 році.

Громадська рада доброчесності критично оцінює таке пояснення, оскільки такий дохід не відображається в ДРФО. Також ГРД зазначає, що у разі врахування цієї вартості квартири площею 55.7 кв.м, що знаходиться в будинку по вулиці Сегедська в місті Одеса – 641135.00 гривень (11 510.50 грн/кв.м) у квітні 2007 року, така вартість підвищує сумнів у тому, що у травні 2007 року дружина судді придбала квартиру, площею 80.2 кв.м, яка знаходиться у 20 хвилинах пішого ходу від квартири тещі та в кращому місцерозташуванні (по вулиці

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Академічній) за більше, ніж у десять разів дешевшу вартість – 63 503.00 гривень (791.81 грн/кв.м).

Також у своїх письмових поясненнях суддя зазначав, що накопичення у них відбулися шляхом продажу у квітні 2012 року садового будинку з господарськими будівлями та спорудами, загальною площею 166.2 кв.м, та земельної ділянки, площею 10 соток, в Овідіополі Одеської області. Суддя стверджував, що за продаж цієї нерухомості вони накопичили 351 638.00 гривень (44 000.00 доларів США).

Громадська рада доброчесності також критично оцінює таке обґрунтування джерел доходів для придбання коштовної нерухомості у 2017 році насамперед у зв'язку з тим, що у 2012 році тещі судді було нараховано всього 327 870.59 гривень доходу. А також у зв'язку з тим, що ці доходи вже були враховані при підрахунку загального доходу тещі та тестя судді з 1998 року до моменту придбання зазначеної нерухомості.

Також суддя стверджує, що такі накопичення відбулися у батьків дружини у зв'язку з тим, що вони 30 років займалися вирощуванням сільськогосподарської продукції в Овідіополі, яку надалі реалізовували фізичним особам, а такі кошти відповідно до ПКУ не включаються загального місячного (річного) оподатковуваного доходу.

Громадська рада доброчесності критично оцінює й ці пояснення, оскільки відсутні будь-які згадки про зазначену діяльність його тестем чи тещею, крім як у поясненнях судді, суддя не надав жодних підтверджувальних документів цим твердженням, а також у тестя та тещі судді офіційно відсутня не лише сільськогосподарська техніка, але й будь-які транспортні засоби для того, щоби не лише вирощувати сільськогосподарську продукцію, але й реалізовувати її хоча б для власного фінансового забезпечення проживання, оскільки в ДРФО відсутня інформація про їхні доходи із 2014 по 2019 рік.

До того ж зазначена нерухомість, яку у 2017 році придбала теща судді, є будинком, побудованим в єдиному архітектурному стилі й зовнішньо оздобленим однаковими матеріалами (всього 26 котеджів), та який знаходиться близько до берега Чорного моря – в котеджному містечку “Оазис” від СК Kadorr Group. Сусідній будинок зараз продається із розрахунку вартості у 2 643.00 доларів США. При цьому, із [всіх нині актуальних повідомлень](#) з продажу будинків у цьому містечку відомо, що найменша вартість 1 квадратного метра там складає 1 463.00 доларів США, а середня – 3 074.55 доларів США. Відтак нерухомість, придбана тещею судді, де проживає сам суддя та його сім'я, – зокрема саме у цьому будинку відповідно до опублікованого на Facebook-сторінці Київського районного суду міста Одеси [відео](#) він переймав члендж #здоровоукраїна30 від президента Зеленського та передавав його суддям України, – могла коштувати приблизно 500 тисяч доларів США, а не 68.5 тисяч доларів, які у гривнях офіційно сплачені Оленою Голубевою.

Така низька вартість може пояснюватися реалізацією діяльності, схожої на поширену “кооперативну схему”, яка детально описана в журналістському розслідуванні медіа “Наші гроші” – [“Кооперативна схема Кернеса-Добкіна”](#). Так, обслуговуючий кооператив “Кадорр-Оазис” (код ЄДРЮОФОПГФ 39130982) отримав від Одеської міської ради право оренди земельної ділянки, загальною площею 16 746 га, за адресою: м. Одеса, вул. Дмитрія Донського, . Згодом ОК добровільно відмовився від права оренди 22 людей, які фактично користувалися цими землями рекреаційного призначення, а Одеська міська рада [у квітні 2016 року](#) передала цим 22 людям земельні ділянки у приватну власність, а саме: Вікторії Ківан – родичці Адніна Ківана (засновника корпорації KADORR Group) та співзасновниці ОК “Кадорр-Оазис”; Ользі Бессараб – керівниці та співзасновниці цього ОК; Ганні Ковризі – співзасновниці цього ОК, – та її близькій особі Надії Ковризі; Вікторії Радчук –

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

співзасновниці ОК “Кадорр-Оазис”; іншим особа та, зокрема Микиті Басюку, його дружині Тетяні Бубновій та її родичці.

Саме Микита Басюк продав теці судді Олені Голубевій за сумнівно низькою вартістю земельну ділянку та садовий (дачний) будинок в котеджному містечку “Оазис”. Але зазначене містечко і надалі маркується як частина Kadorr Group, зокрема у них на [сайті](#) та фізично на місці.

1.3. Теща судді, **Голубєва Олена Михайлівна**, відповідно до декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є **власницею майна**, яке вона придбала протягом 2013-2019 рр:

- м. Київ, вулиця Жилянська, будинок _____, приміщення _____, загальна вартість **1 429 692, 63 грн.** (еквівалент **53 016, 60 дол.**) відповідно до Договору купівлі-продажу від 16.11.2016;
- м. Київ, вулиця Жилянська, _____ (вартість невідома, у поясненнях для ГРД сума не вказана);
- Одеська область, Одеса, район міста Київський, земельна ділянка _____, загальна вартість **184 523, 77 грн. (\$6 919)**, відповідно до договору купівлі-продажу від 25.03.2017 р.
- Одеська обл., м. Одеса, вулиця Донського Дмитрія (вулиця Донського Дмитра), будинок _____, - загальна вартість – **1 643 186, 00 грн (\$61 612)**. згідно з договором купівлі-продажу від 25.04.2017р.
- Вінницька обл., Томашпільський р., с. Яланець (село Яланець), вулиця Гагаріна (вулиця Кушніра Романа; вулиця Центральна; вулиця Центральна), будинок _____; загальна вартість – **50 000 грн. (\$6 258)**, згідно Договору купівлі-продажу житлового будинку від 29.10.2013
- Одеська обл., Овідіопольський р., смт. Овідіополь, вулиця Маліновського, будинок _____.

Відповідно до інформації, яка міститься в досьє, тесть судді, **Голубєв Юрій Васильович**, протягом 2011-2020 рр **придбав:**

- у **22.02.2011** автомобіль **HONDA CR-V 2010 року випуску** – відповідно до даних [спеціалізованих сайтів](#), середня ціна автомобіля HONDA CR-V 2010 року випуску зараз складає більше \$15 000. За даними, що містяться в Єдиному державному реєстрі декларацій, у 2011 році ціна такого автомобіля складала близько **240 000 грн.**

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

- у 08.04.2015 автомобіль MERCEDES-BENZ VIANO 2013 року випуску - відповідно до [спеціалізованих сайтів](#), середня ціна автомобіля MERCEDES-BENZ VIANO 2013 року випуску зараз складає близько \$30 000. Згідно з даними, що містяться в Єдиному державному реєстрі декларацій, у 2015 році ціна такого автомобіля перевищувала 1 400 000 грн.
- у 28.07.2020 нежитлове приміщення площею 99.5 кв. м. за адресою м. Одеса, вулиця Леонтовича, будинок .

Отже, загальна сума вартості майна, яке перебувало у тестя і тещі судді становить приблизно 4 947 401 грн., не враховуючи вартість нерухомості, а саме приміщення [друге приміщення по вул. Жилинська] у Києві і приміщення в м. Одеса, оскільки суддя не надав договори купівлі-продажу.

Тож, по-перше, батькам дружини судді очевидно не вистачає коштів на придбання згаданого майна, оскільки, відповідно до відомостей з Державного реєстру фізичних осіб - платників податків теща судді з 1998 по 2017 рік отримала дохід у розмірі приблизно 697 353 грн, а теща у розмірі приблизно 20 498 грн. Тобто сукупний дохід батьків дружини судді приблизно 717 815 грн.

Суддя на [співбесіді](#) 24.09.2018 зазначив, що сім'я дружини понад 40 років займалася сільським господарством, і тому вони мали змогу накопичити кошти на придбання зазначеного майна. Крім того, батьки дружини купили вказані земельну ділянку і будинок за 68 530 дол. США, а також вказав, будинок був недобудований, і що нібито на 2018 рік батьки дружини ремонтували дах, стіни, фундамент будинку та що в будинку немає підвалу, а ціна автомобілів не відповідає зазначеним сумах десь наполовину, хоча суддя не надав підтверджуючі документи вартості автомобілів.

Також у поясненнях, надісланих ГРД, суддя вказав, що всі **об'єкти нерухомості, крім нежитлових приміщень у м. Києві та м. Одеса,** були придбані батьками дружини за спільно накопиченні кошти, в тому числі від продажу об'єктів нерухомості, загальною сумою **1 032 588 грн.** (або як зазначає суддя в іноземній валюті (хоча ціна договору зазначена у національній валюті) – 127 000 дол. США на момент укладення відповідних договорів).

А **нежитлові приміщення у м. Києві та м. Одеса** були придбані за грошові кошти, що позичалися під кожний об'єкт нерухомості. Документів на підтвердження цього суддя не надав.

Зокрема, він не вказав вартість нежитлового приміщення **площею 99.5 кв. м.** за адресою м. Одеса, вулиця Леонтовича, будинок , яким володіє теща судді, Голубев Ю. В. Вказане приміщення знаходиться у престижній частині Приморського району, який [розташований у центральній частині Одеси.](#)

По-друге, вартість окремих об'єктів нерухомості є заниженою.

Зокрема, вказана суддею вартість земельної ділянки в м. Одеса, район міста Київський, земельна ділянка та будинку, якій розташовано на ній за адресою м. Одеса, вулиця Донського Дмитра, є набагато нижчою за ринкові ціни на будинки у ньому. За даними журналістського [розслідування](#), де наводяться коментарі фахівця з нерухомості, такий будинок коштує близько 700 000 дол. США.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Також, ймовірно, занижена вартість нежитлових приміщень у м. Києві. Відповідно до довідки про оцінку майна, які ГРД отримала у 2023 році, апартаменти площею 53.7 кв. м. можуть коштувати 4,08 млн грн, а апартаменти № площею 45.1 кв. м., — 3,53 млн грн. (див. вище в переліку).

Крім того, під час співбесіди [31.05.2019](#) суддя зазначив, що щодо цього факту проводилася перевірка НАБУ і провадження було закрито у зв'язку з відсутністю складу злочину, крім того, суддя зазначив і про [повну перевірку](#) декларацій судді НАЗК.

Однак інформація про закриття кримінального провадження для цілей цього висновку не має преюдиційного значення, адже критерії притягнення до кримінальної відповідальності “поза розумним сумнівом” значно суворіші, ніж критерії доброчесності, що визначені рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020.

Громадська рада доброчесності критично оцінює пояснення судді, адже під час співбесіди та пояснень не було дано переконливих аргументів та доказів про достатність коштів у батьків дружини судді та необхідності купівлі такого майна особами, які понад 40 років займалася сільським господарств.

Крім того, ГРД звертає увагу, на те, що відповідно до даних спеціалізованих видань, земельна ділянка і будинок, який придбала теща судді розташована у закритому котеджному містечку “Оазис”, де будинки побудовані в єдиному архітектурному стилі і зовнішньо оздоблені однаковими матеріалами (всього 26 котеджів). ЖК розташований близько до берега Чорного моря. У цьому котеджному містечку є два типи [планування](#) будинків, кожен з яких має підвал. З даних кадастрової карти та фрагменту з відео про суддю, можна визначити, як виглядає будинок, яким користується суддя і він не відрізняється від інших будинків.

ЖК “Оазис” у м. Одеса, як і у м. Києві, збудувала компанія KADORR Group, яка [належить](#) бізнесмену Аднану Ківану. За [інформацією](#) журналістів, у 1990-х Чванкін С.А. був водієм в родині Ківана. У своїх письмових поясненнях, які надійшли до ГРД, про знайомство з цим бізнесменом суддя відповів, що познайомився з Ківаном у 1999-2000 роках під час відкриття Арабського культурного центру в Одесі.

2. Суддя безпідставно не задекларував майно, що є ліквідним активом і перебуває у його користуванні.

(підпункт 4.6 п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020)

У деклараціях за 2017, 2018 роки суддя задекларував користування половиною садового будинку загальною площею 336,6 кв.м, який належить його тещі, але **не декларував земельну ділянку, на якій розташований вказаний будинок і яка також є власністю тещі.**

Під час співбесіди 31.05.2019 суддя тільки зазначив, що він не приховує факт користування будинком і не зазначає якимсь інше місце проживання, але не надав пояснення, щодо недекларування суддею права користування земельною ділянкою, на якій розташований вказаний будинок.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Враховуючи вартість земельної ділянки, про що йшлося у п. 1, та те, що у тещі очевидно не вистарчало коштів на набуття дороговартісного майна, таке недекларування могло бути обумовлене бажанням не вказувати вартість такої земельної ділянки.

3. Суддя використав статус для задоволення своїх інтересів.

(підпункт 4.5 пункту 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020)

Відповідно до Реєстру речових прав на нерухоме майно суддя був власником квартири у будинку № по вул. Академіка. Філатова у м. Одесі площею 45.3 кв.м. Квартиру набуто на підставі договору купівлі-продажу від 17.03.1999, укладеного на Центральній одеській товарній біржі. Продавцем була Четверткова Ганна Арсеніївна.

У той же час відомо, що 16.12.2013 суддя звернувся до Київського районного суду міста Одеси з позовом до Четверткової Ганни Арсеніївни та Центральної одеської товарної біржі про визнання дійсним договору купівлі-продажу вказаної квартири.

Цього ж дня суд постановив [ухвалу](#) про відкриття провадження у справі № 520/17337/13-ц.

20.12.2013 Київський районний суд міста Одеси розглянув справу без участі сторін та ухвалив [заочне рішення](#), яким повністю задовольнив позов судді.

ГРД звертає увагу, що цей позов розглядався у суді, де працює суддя і є його головою. Малоімовірно, що суддя, який розглядав справу, не знав, що позивачем є голова суду.

Під час співбесіди у ВККС [31.05.2019](#) суддя зазначив, що він не порушував закон, оскільки це була виключна підсудність: відповідно до статті 114 Цивільного процесуального кодексу України, чинного на момент розгляду справи – позови, що виникають з приводу нерухомого майна, пред'являються за місцезнаходженням майна або основної його частини.

Проте, відповідно до статті 108 ЦПК, яка діяла на той момент, підсудність цивільних справ, у яких однією із сторін є суд або суддя цього суду, визначається ухвалою судді суду вищої інстанції без виклику сторін. Ця стаття передбачає спеціальні правила визначення підсудності справ, в яких стороною (позивачем або відповідачем) є суд або суддя. Це правило статті 108 ЦПК домінує над правилами виключної підсудності статті 114 ЦПК, адже норма статті 108 ЦПК покликана вирішення одного з ключових питань справедливого правосуддя в досягненні передумов для неупередженого або суб'єктивного ставлення, що може бути оцінене багатьма способами (див. справу ЄСПЛ *Wettstein v. Switzerland* (Ветштайн проти Швейцарії, § 43). Тобто Київський районний суд м. Одеси, зважаючи на те, що Чванкін С.А. є суддею цього суду, не мав права розглядати цю справу, тут мали належно спрацювати критерії розподілу справ. Очевидно, що застосована в суді система не врахувала особливі положення статті 108 ЦПК, як очевидно і те судді не можуть бути невідомим це правило.

Однак суддя всупереч положенням статті 108 ЦПК використав незастосовне в його ситуації правило статті 114 ЦПК, чим були порушені не тільки запобіжні принципи статті 108 ЦПК, а і констатовано недотримання Чванкіним С.А. як головою суду гарантій неупередженості.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Натомість Чванкін С.А не визнає свою помилку і публічно (під час співбесіди у ВККС [31.05.2019](#)) стверджує зворотне, використавши на свою користь блага порушення особливих правил визначення підсудності справи.

Крім того, суддя, який ухвалив це рішення, також мав знати особливе правило ЦПК, але не лише не передав справу в апеляційний суд для визначення суду, але й розглянув її у скорочені строки, ще і не звернув увагу на відсутність підстав для застосування правил, що дозволяють здійснити відступ від вимог щодо нотаріального посвідчення.

До того ж варто звернути увагу, що позов, про якій йдеться, було подано 16.12.2013, а рішення ухвалене вже 20.12.2013. Тобто достатньо швидко. Такий швидкий розгляд є не лише аномальним відхиленням від звичайних строків розгляду таких справ, але й порушенням правил щодо строків інформування сторін про призначене судове засідання.

Уже 13.01.2014 суддя продав цю квартиру на підставі договору купівлі-продажу (серія та номер: р. № 4-10, посвідченого Шостою одеською державною нотаріальною конторою). Можна припустити, швидке рішення суду було необхідне для продажу квартири.

Все це дає підстави говорити про ймовірне використання суддею свого статусу голови суду, для отримання потрібного рішення у скорочені строки.

Така ситуація суперечить ст. 2 Кодексу суддівської етики. Відповідно до неї суддя не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим. До того ж п. 4.9 Бангалорських принципів вимагає, аби суддя не використовував авторитет своєї посади і не дозволяв іншим використовувати його для реалізації приватних інтересів самого судді, когось із членів його сім'ї або будь-якої іншої особи.”

4. Суддя вчинив дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя.

(підпункт 3.14 пункту 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020)

Суддя використовував родинні, дружні та інші неформальні зв'язки для здійснення кар'єри та/чи отримання невинуватених преференцій.

(підпункт 1.6 п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, в редакції рішення Громадської ради доброчесності від 16.12.2020, п. 15 Спільних індикаторів, які вказують на недоброчесність, затверджених ВККС та ГРД 09.11.2023)

Суддя Чванкін С. А. займає адміністративну посаду у суді, є головою Київського районного суду міста Одеса з 19.04.2011 і дотепер, та обирався на цю посаду без будь-яких перерв шість разів поспіль.

Відповідно до принципу, втіленого у законодавстві, зайняття адміністративної посади повинно обмежуватися двома строками поспіль. У Законі України “Про судоустрій і статус суддів” зазначено, що голови місцевого суду обираються на посади зборами суддів шляхом таємного голосування більшістю від кількості суддів відповідного суду строком на три роки, але не більш як на строк повноважень судді, у порядку, визначеному законом. У ч. 9 ст. 20 цього Закону суддя, обраний на адміністративну посаду, не може обіймати одну адміністративну посаду відповідного суду понад два строки поспіль, якщо інше не передбачено законом.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Після 2014 року реалізація цього принципу стала однією з необхідних умов відновлення довіри до судової влади.

Тож, очевидно, що призначення (обрання) судді головою суду кілька разів поспіль понад 2 рази є порушенням правила, незалежно від того, коли і за яким законом його було обрано (призначено) на цю посаду. До послідовного зайняття адміністративної посади потрібно відносити і випадки припинення повноважень на адміністративній посаді і обрання на цю посаду знову через деякий час за умови, що протягом цього часу зазначену посаду не обіймала інша особа.

Громадська рада доброчесності вважає, що надані та озвучені пояснення судді не спростовують порушення суддею правила про обрання на адміністративну посаду “не більше двох строків поспіль”. Крім того, звертаємо увагу, що Національне агентство з питань запобігання корупції, затверджуючи [антикорупційну стратегію 2021-2025 рр.](#), з-поміж іншого, значну увагу приділило і запобіганню корупції в сфері правосуддя, а саме звернуло увагу на проблему, яка впливає на наявність корупційних ризиків — це “вічні” голови судів, тобто ситуація, коли судді обіймають адміністративну посаду тривалий час (проблема 3.1.4).

Запроваджуючи таке обмеження, законодавець хотів забезпечити незалежність суддів, аби одна особа не могла контролювати всі процеси протягом багатьох років. Особливо це важливо в контексті існуючого запиту суспільства на оновлення судової влади. Збереження посади негативно впливає на довіру суспільства до судової влади і може свідчити, що “суддя докладає недостатньо зусиль до того, аби на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною” (ст. 3 Кодексу суддівської етики).

Така ж позиція вже підтримана Вищою кваліфікаційною комісією суддів (ВККС). Зокрема у [рішенні](#) колегії ВККС від 11.02.2019 № 189/вс-19 щодо кандидата на посаду судді Верховного Суду Шаповала М.М. вказано:

“Комісія критично оцінює пояснення кандидата, оскільки норми законодавства, що регулювали та регулюють порядок обрання суддів на адміністративні посади та звільнення з цих посад, встановлюють що суддя не може займати більше як два строки поспіль одну адміністративну посаду у відповідному суді. Кодекс суддівської етики зобов'язує суддю, який перебуває на адміністративній посаді в суді утримуватись від поведінки, дій або висловлювань, які можуть призвести до сумнівів у єдиному статусі суддів і в те, що професійні судді здійснюють колективне вирішення питань організації роботи суду (ст. 13 Кодексу суддівської етики). Аналіз наведених норм свідчить, що обмеження права перебування на одній адміністративній посаді більш ніж два строки поспіль направлено на забезпечення єдиного статусу судді та усунення навіть теоретичної можливості зловживань з боку суддів, які займають адміністративні посади. У свою чергу, особа у статусі судді зобов'язана дотримуватись правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів”.

При цьому, Громадська рада доброчесності звертає увагу, що суддя вперше обійняв посаду голови суду у час, коли це питання вирішувала Вища рада юстиції, а саме 19.04.2011.

Таке призначення відбулося за 17 днів після того, як Сергій Чванкін був переведений до цього суду у межах п'ятирічного строку (02.05.2011).

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Зважаючи на те, що це центральний суд міста Одеси, у якому на той момент обіймали посади значна кількість суддів, серед яких, очевидно, були ті, хто мав більший досвід, виглядає сумнівним, що таке призначення відбулося без неформального впливу.

У суддівському досьє міститься рішення ВРЮ (с. 380) за цей день із переліком голосуючих членів, серед яких Сергій Ківалов.

ГРД вважає, що зважаючи на те, що Сергій Чванкін навчався у Національному університеті “Одеська юридична академія” (до цього Одеській національній юридичній академії) та продовжив там наукову діяльність з 2006 року (с. 110 суддівського досьє), він міг мати неформальні стосунки з Сергієм Кіаловим, який був Президентом цього навчального закладу з 1998 року.

Зважаючи на те, що суддя був призначений на посаду голови, працюючи у суді фактично 2 тижні, та ще й в межах п'ятирічного строку, виникає обґрунтований сумнів, що таке призначення здійснилося на основі особистих якостей Сергія Чванкіна, а не завдяки можливому неформальному впливу Сергія Ківалова.

5. Суддя допустив іншу поведінку, яка свідчить про недотримання етичних норм.

(підпункт 4.14 п. 4 Індикаторів, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020 р.)

5.1. Голова суду ймовірно мав неформальні домовленості з керівниками місцевих органів правопорядку щодо зміни підсудності судових справ за клопотаннями на етапі досудового розслідування.

Згідно з інформацією Youcontrol, 06.09.2018 Головне управління Національної поліції в Одеській області (ГУ НП в Одеській області) змінило місце реєстрації:

65014, Одеська обл., місто Одеса, **Приморський район**, ВУЛИЦЯ ЄВРЕЙСЬКА, будинок 12 —> 65080, Одеська обл., місто Одеса, **Київський район**, ВУЛИЦЯ АКАДЕМІКА ФІЛАТОВА, будинок 15-А

Контактна інформація

(всього 5 змін)

02.11.2021
АКТУАЛЬНО НА

Україна, 65080, Одеська обл., місто Одеса, ВУЛИЦЯ АКАДЕМІКА ФІЛАТОВА, будинок 15-А

23.09.2021
АКТУАЛЬНО НА

65080, Одеська обл., місто Одеса, ВУЛИЦЯ АКАДЕМІКА ФІЛАТОВА, будинок 15-А

06.09.2018
АКТУАЛЬНО НА

65080, Одеська обл., місто Одеса, Київський район, ВУЛИЦЯ АКАДЕМІКА ФІЛАТОВА, будинок 15-А

04.07.2016
АКТУАЛЬНО НА

65014, Одеська обл., місто Одеса, Приморський район, ВУЛИЦЯ ЄВРЕЙСЬКА, будинок 12

29.03.2016
ДАНІ ПЕРЕВІРЯЮТЬСЯ

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ/М.ОДЕСА ОДЕСА ПРИМОРСЬКИЙ ВУЛ.ЄВРЕЙСЬКА БУД.12

06.11.2015
АКТУАЛЬНО НА

65014, ОДЕСЬКА ОБЛ., МІСТО ОДЕСА, ПРИМОРСЬКИЙ РАЙОН, ВУЛИЦЯ ЄВРЕЙСЬКА, БУДИНОК 12

При цьому, на вебсайті ГУ НП адресою ГУ НП в Одеській області далі вказується вулиця Єврейська так само як і поштова адреса (тобто фактичне місце розташування ГУ НП не змінилось):

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Головне управління Національної поліції в
Одеській області

вул. Єврейська, 12, м. Одеса, 65014

Поштова адреса

вул. Єврейська, 12, м. Одеса, 65014

У 2018 році у [публікації](#) для видання Enigma, Сергій Стерненко вказував, що за новою юридичною адресою знаходився єдиний орган у структурі МВС — Київський відділ поліції. Водночас ГУ НП в Одеській області продовжувало роботу за старою адресою.

Видання “Думська” [пов’язувало](#) зміну адреси із конфліктами поліції із головою Приморського районного суду міста Одеси.

Також відповідно до інформації, оприлюдненої на веб-сайті “[Думська](#)”, інші одеські правоохоронці змінюють власні юридичні адреси, аби “користуватися послугами “зручного” суду”. Зокрема за твердженням видання одеські підрозділи одразу кількох правоохоронних органів зареєструвалися не за фактичним місцезнаходженням, щоб мати справу з потрібним райсудом міста. Так, за Головним управлінням Нацполіції в області до Київського району “[переїхали](#)” місцеві філії Державного бюро розслідувань та Бюро економічної безпеки.

“Два останні, повідомляє одеське видання, тепер “прописані” за адресою Корольова, 9, хоча реально їхні офіси знаходяться в інших місцях. Так, відділ ГБР знаходиться у Малиновському районі, на вулиці Мечникова, 59-а, а територіальне управління БЕБ – на Мечникова, 102. Наявність “віртуальної” реєстрації дозволяє відомствам у ході досудових розслідувань контактувати з різних процесуальних питань із Київським райсудом міста, голова якого Сергій Чванкін прихильно ставиться до клопотань правоохоронців — на відміну від керівників Приморського та Малиновського районних судів”, – йдеться в [публікації](#) видання “Думська”.

Однак цю інформацію не вдалося перепідтвердити відомостями з ЄДР у аналітичній системі Youcontrol.

Крім того, у медіа міститься [новина](#) і про те, що “керівництво ГУ НП в Одеській області в особі колишнього очільника ГОЛОВІНА, прокуратури Одеської області в особі ЖУЧЕНКА, члена молодшої команди Вінницьких реформаторів, у змові з головою Київського районного суду м. Одеси ЧВАНКІНИМ пролобіювало прийняття незаконного, абсурдного за своїм змістом рішення Голови Національної поліції України КНЯЗЄВА С.М., щодо внесення змін до наказу Національної поліції України від 06.11.2015 року № 16 “Про визначення місцезнаходження територіальних органів Національної поліції”, а саме визначити місцезнаходження Головного управління Національної поліції в Одеській області за адресою: вул. Академіка Філатова, 15-а, м. Одеса, 65080”.

Дана інформація потребує детальнішого аналізу і пояснення судді, оскільки згідно з поясненням судді навантаженість на суддів збільшилася у 5-7 разів (у 2017 надійшло 3333 матеріалів, а у 2018 р. коли почали надходити справи матеріали з СУ ГУНП в Одеській області надійшло 8991 матеріалів, у 2021 р. коли почали надходити справи матеріали з відділу ДУ ДБР – 18773, а у 2022 р. коли почали надходити справи матеріали з відділу ДУ ДБР – 13330 матеріалів). Тобто **масова перереєстрація** правоохоронних органів не може бути пояснена необхідністю прискорити розгляд клопотань, перемістивши їх у менш навантажений суд.

Зміна підсудності кримінальних справ та матеріалів ГУ НП в Одеській області, серед яких є справи, які мали значний суспільний резонанс, могла бути обумовлена можливістю забезпечувати обумовлені позапроцесуальними відносинами судові рішення.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Слід додати, що у період з 2014 по 2018 роки за постановами Слідчого відділення Київського відділу поліції в м. Одесі ГУ НП в Одеській області до судді та його родичів були застосовані заходи безпеки у зв'язку з кримінальним провадженням щодо погроз судді. У суддівському досьє наявна постанова цього відділення від 28.08.2018, у якій йдеться, що погрози мали місце у 2014 році, через що розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 377 КК (Погроза або насильство щодо судді), а станом на 2018 рік особа(и), які до цього причетні не встановлені, тож потреба у застосуванні заходів безпеки є обґрунтована. З даних досьє неможливо встановити чи такі заходи застосовувалися безперервно упродовж 2014-2018 років, чи був період часу, коли вони не застосовувалися.

Станом на дату надходження погроз та дату початку кримінального провадження, 03.03.2014, КК встановлював покарання за злочин, передбачений ч. 1 ст. 377 КК, у вигляді виправних робіт на строк до двох років або арешту на строк до шести місяців, або обмеження волі на строк до трьох років, або позбавлення волі на той самий строк. Згідно з правилами, встановленими щодо визначення тяжкості злочину у КК, такий злочин був злочином середньої тяжкості, для якого встановлено строк у 5 років для звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності. У постанові немає відомостей, що такі погрози були повторюваними або інших відомостей, що впливали б на обчислення строку.

З погляду стороннього спостерігача виглядає сумнівною необхідність витратити значний ресурс органів правопорядку на застосування заходів безпеки, зокрема надання охорони, протягом 4,5 років, особливо зважаючи на тяжкість злочину та обставин (погрози засобом мобільного зв'язку, відсутня інформація про повторюваність, невстановленість особи(іб), причетних до цього). Таке застосування заходів безпеки у цьому випадку могло бути обумовлено неформальними зв'язками судді з керівництвом ГУ НП в Одеській області.

Водночас формальна зміна адреси реєстрації ГУ НП в Одеській області та інших правоохоронних органів, могла бути обумовлена неформальними зв'язками. Наслідком таких неформальних зв'язків могли бути гарантії у сприянні діяльності органів правопорядку шляхом ухвалення потрібних судових рішень.

5.2. У 2021 році відбувся захист [Дисертації](#) на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю судді, на тему: "Інформаційні технології у доказуванні в цивільному процесі: теоретичні та практичні аспекти". На момент захисту згаданої дисертаційної роботи судді, тобто 22.09.2021, Росія вже окупувала Автономну Республіку Крим і вела війну проти України, однак суддя вирішив за доцільне **використати у своїй роботі російські джерела** інформації при наявності відповідних українських та міжнародних. У дисертації було використано **32 російських, а також 14 радянських джерела інформації**.

Стаття 3 Кодексу суддівської етики вимагає від судді докладати всіх зусиль для того, аби на думку розсудливої, законслухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною.

Коментар до Кодексу суддівської етики, затверджений рішенням Ради суддів України від 04.01.2016 №1 пропонує емке тлумачення цієї етичної вимоги, що висувається до суддів. Так, йдеться про те, що головну роль у здійсненні функцій правосуддя відіграє особистість судді, його професійна майстерність, моральні якості. Суддя повинен завжди прагнути до того, щоб його/її поведінка була гідною суддівської посади та відповідала очікуванням розважливих, законслухняних та добре поінформованих громадян. Численними є ситуації, коли та чи інша дія прямо не заборонена законом, але є ризик такого сприйняття, формування враження, яке підривало б довіру до суду, стверджують автори документа.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Оскільки практично неможливо перелічити всі форми порушень норм етики, це положення не може бути сформульовано інакше, ніж у загальних термінах, які вказують на некоректну поведінку судді, не конкретизуючи її. Термін “докладати всіх зусиль”, стверджується далі, вживається в розумінні того, що кожен суддя повинен особисто застосувати усіх можливих заходів для демонстрації особистого етичного виховання та високоморальної, інтелігентної поведінки в будь-якій ситуації як під час здійснення правосуддя, так і в позасудовій діяльності.

Звертаємо увагу на те, що суддя здійснював захист дисертації восени 2021 року, на восьмому році російсько-української війни. На момент захисту дисертації публічно відомими були тисячі фактів варварської поведінки окупантів та геноцидальної політики РФ щодо України. Українське суспільство згуртувалось довкола спільної ідеї подолати ворога та не допустити не лише збройної, а і його культурної та наукової експансії на території України та цивілізованого світу.

Попри це, суддя вирішив, що для нього є прийнятним використовувати та поширювати інтелектуальну працю представників країни-агресора, посилюючи їхній голос та підтримуючи нарратив про близькість російського і українського народів.

Ми переконані, що суддя мав можливість уникнути використання російських джерел в своєму науковому дослідженні. При цьому, не має значення, чи суддя використала праці росіян умисно чи внаслідок недбалості, адже це не знімає з нього відповідальності.

Вимога щодо бездоганної поведінки означає не тільки і не стільки невчинення негідних діянь, скільки дотримання значно вищих стандартів у поведінці, аніж ті, що висуваються до звичайних громадян.

6. Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотного порушення основоположних прав і свобод та очевидного та істотного порушення права на справедливий суд при наявності фактів, які свідчать про обґрунтованість сумніву у чесності, неупередженості чи непідкупності судді та невмотивованість таких дій судді, що негативно впливає на авторитет правосуддя та суспільну довіру до суду.

Суддя використав статус для задоволення своїх інтересів або інтересів інших осіб для отримання незаконних вигод.

(підпункт 3.9, 4,5 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020 та п. 7, 14 спільно погоджених ВККС та ГРД індикаторів 9.11.2023 р.)

У публікації [“Зручне правосуддя: як в Одесі укріплюється мафіозна вертикаль”](#) громадський діяч Сергій Стерненко зазначив: “Сергій Чванкін є власником інформаційного ресурсу «Я и закон», дослідивши котрий можна побачити десятки матеріалів, що цитують самого Чванкіна. Контент сайту в інших публікаціях може свідчити про не просто робочі стосунки голови суду з представниками тієї ж одеської поліції та прокуратури області. Наприклад, в статті про [мій домашній арешт](#) за сфабрикованим провадженням розписані деталі, котрі не досліджувались під час судового засідання, про наявність котрих не знав навіть я як сторона провадження. Натомість таку інформацію міг надати виключно або прокурор, або слідчий. За інформацією з моїх джерел в суді, адмініструванням сайту займається один з судових працівників прямо в будівлі суду.”

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Дійсно, дослідивши публікації на вебсайті “Я і Закон” можна прийти до висновку про його зв’язок із суддею Сергієм Чванкіним.

Сайт містить розділ “[Блоги](#)”, в якому представлено всього семеро дописувачів: Сергій Чванкін із 19 блогами, Неллі Голубева (дружина судді Чванкіна) із 25 блогами, двоє юристів із 4 блогами, двоє – із 2 блогами, а також один юрист без жодного блогу. При цьому, перший блог Сергія Чванкіна «[На судей Верховного Суда будет смотреть вся страна](#)» датується 12 січня 2017.

До того ж Київський районний суд міста Одеси, головою якого є Сергій Чванкін, надав приміщення для навчання пресекретарів судів на тему «Інформаційна відкритість судів: взаємодія із ЗМІ» [27 квітня 2016 року](#), де виступив зі словами відкриття сам Сергій Чванкін. Організатором заходу [виступив](#) інформаційно-юридичний сайт «Я і Закон», а також на сертифікатах для учасниць та учасників зазначено, що підтримку заходу надав Київський районний суд міста Одеси. При цьому, [перший матеріал](#) на зазначеному тоді невідомому вебсайті опубліковано 24 лютого 2016 року.

ГОЛОВНА   НОВИНИ   ЗАКОНОДАВСТВО   СУДОВІ НОВИНИ   СУДОВА ПРАКТИКА   ТОЧКА ЗОРУ

Домой   Новости   Общество   Страница 2699

ОБЩЕСТВО

ПОСЛЕДНЕЕ

Розірвання шлюбу: як правильно оформити розлучення в Україні

19.01.2024

Українцям розповіли, як діяти, якщо вас затопили сусіди

Дослідження: протестувальники по всьому світу все частіше отримують каліцтва

Доступ до держреєстрів у Запорізькому районі буде відновлено

Як в Україні отримати дублікат нотаріальних документів

Секретарь САУ: Оппоненты переврали суть конституционной реформы

03.03.2016

Закон «О местном самоуправлении в Украине» хотят доработать

24.02.2016

< 1 ... 2 697 2 698 2 699

Страница 2 699 из 2 699

Надалі високовірогідно з метою маскуванню публічної причетності судді до управління, неформального фінансування зазначеного вебсайту та/або залучення до виробництва

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

публікацій на ньому працівників суду лише у липні 2018 року від імені Неллі Голубевої (дружини судді Чванкіна) було подано заявку на реєстрацію свідоцтва на [торговельну марку "Я і Закон"](#), яка використовується на зазначеному вище вебсайті. До того ж її представником виступив [Іонушас](#) Сергій Костянтинович, який був [патентним повіреним](#) чинного президента України Володимира Зеленського, а також є народним депутатом України від партії "Слуга Народу" та головою Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Враховуючи вищезазначене, те, що [публікація](#), про яку зазначав Сергій Стерненко, в якій використана інформація, яка не досліджувалася під час судового засідання, а також те, що публікація стосувалася судового засідання, яке проводилося суддею Київського районного суду міста Одеси, Громадська рада доброчесності приходиться до висновку, що суддя та голова Київського районного суду міста Києва Сергій Чванкін використовував свій статус для задоволення власних інтересів або інтересів інших осіб, наприклад його дружини, яка опікується діяльністю вебсайту "Я і Закон", для отримання незаконних вигод, яке виразилося у позапроцесуальному одержанні інформації з обмеженим доступом з судових справ, зокрема у суспільно резонансній справі Сергія Стерненка, задля подальшого їх поширення на вебсайті "Я і Закон", до якого він та його сім'я причетні, із егоїстичних мотивів, пов'язаних із підвищенням впізнаваності зазначеного ресурсу, [підвищенню його іміджу](#) судді й голови суду та/або ширшого просування [власних інтересів](#) через публікації на цьому ж вебсайті.

При цьому, у [публікації](#), яка стосувалася судового засідання щодо обрання запобіжного заходу Сергієві Стерненку, зазначалася така інформація стверджувального фактового характеру:

"Только что Киевский райсуд города Одессы избрал одесскому активисту Сергею Стерненко меру пресечения...";

"Дельцы сбывали наркотики через арендованные помещения магазинов «Поплавок» в городе Одессе. Маскировались психотропы под ароматические добавки для прикормки рыб...";

"За время незаконной деятельности организованная группа получила прибыль не менее чем 1 239 727 гривен. 12.09.2014 года преступная группа была разоблачена".

У той час судові засідання стосувалося лише обрання запобіжного заходу. У публікації не зазначається про презумпцію невинуватості, що тому такі категоричні твердження безперечно формують у читачів та читачок цієї публікації враження, що Сергій Стерненко винен у вчиненні злочину ще до вироку суду.

Тож Громадська рада доброчесності приходиться до висновку, що враховуючи зазначений контекст суддя та голова Київського районного суду міста Одеси Сергій Чванкін допустив поведінку, яка створила такі умови, що призвели до істотного порушення основоположних прав і свобод, очевидного та істотного порушення права на справедливий суд, а також яка негативно впливає на авторитет правосуддя та суспільну довіру до суду.

7. Суддя допускав поведінку, яка призвела до значного суспільного резонансу, що негативно впливає на авторитет правосуддя та суспільну довіру до суду.

(підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Громадської ради доброчесності від 16.12.2020 та п. 7 спільно погоджених ВККС та ГРД індикаторів 9.11.2023 р.)

2 травня 2014 року в Одесі під час масового заходу почалися сутички між проросійськими і проукраїнськими активістами, у результаті яких загинули 48 осіб та ще понад 200 було травмовано. Більшість жертв трагедії загинули у Будинку профспілок. У подальшому слідство встановило, що ці події в Одесі були організовані і навмисне сплановані. За фактом події правоохоронні органи розпочали близько десяти кримінальних проваджень. Одне з найрезонансніших – справа про події на Грецькій площі, де відбулися перші сутички. Обвинуваченими по даній справі проходили понад 20 осіб, зокрема, двоє громадян Росії.

Починаючи з осені 2014 року, справу слухали у трьох одеських районних судах. Проте через різні причини, зокрема, відводи, відпустки, лікарняні і процедурні особливості, в Одесі не залишилося суддів, які б могли розглядати “справу 2 травня”, зокрема, Приморському та Малиновському. 15 травня 2017 року стало [відомо](#), що колегія Малиновського районного суду Одеси, яка третій рік розглядала цю справу, саморозпустилася. Тож справу передали до Київського суду. Але й він [не розглянув](#) її.

Про ймовірні причини нерозгляду у Київському суді та ролі суді Чванкіна С.А. йдеться у скарзі голови Апеляційного суду Одеської області Колеснікова Григорія Яковлевича до Вищої ради правосуддя та Державної судової адміністрації, опублікованої прес-службою суду. Він вимагав притягнути до дисциплінарної відповідальності суддів Київського районного суду Одеси за відмову розглядати справу двадцяти учасників заворушень 2 травня 2014 року. У документі наголошувалося, що “збіги” розпочалися одразу після того, як інформація про направлення справи до Київського райсуду потрапляла до ЗМІ – суддя Галій С.П., що спеціалізується на розгляді кримінальних справ, пішов на лікарняний. За день після того, як суд отримав усі 27 томів провадження, на лікарняний пішов й суддя Коротаєва Н.О. Цього ж дня судді Борцов І.О. та Іванчук В.М. раптово пішли у відпустку.

На думку Колеснікова Г.Я., таким чином, голова суду Чванкін С.А. відмовив 20 обвинуваченим у доступі до правосуддя — саме він замість того, щоб зібрати нараду щодо розподілу резонансної справи і викликати з відпусток співробітників, які раніше пішли, навпаки почав розпускати підлеглих. “Дії та бездіяльність голови суду не лише не узгоджуються з моральними та етичними нормами професійної діяльності судді, а й підривають авторитет правосуддя та громадську довіру до суду”, — йдеться у скарзі.

Суддя Чванкін С.А. надав пояснення щодо цієї справи, яке міститься у досьє (ст. 260). Він стверджує: судді мали право на частину відпустку відповідно до затвердженого графіку.

Водночас варто зауважити, що право на відпустку є важливим правом громадян, однак у суддівській кар’єрі може виникнути ситуація, яка матиме суспільне значення, а справа вимагатиме більших зусиль. Нерозуміння цього занепокоює, оскільки у зазначеному випадку йшлося про важливу справу. Тож можна припустити, що саме через подібні дії судді у майбутньому може виникнути інша надзвичайна ситуація, де через надмірний формалізм правосуддю буде завдана непоправна шкода.

8. Суддя надав неправдиві відомості під час кваліфікаційного оцінювання для отримання позитивного результату при оцінці критеріїв професійної етики чи доброчесності або в межах інших юридичних процедур, які стосуються або не стосуються професійної діяльності чи кар’єри, для отримання позитивного результату або приховував чи заперечував своє порушення чи порушення інших осіб.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

(підпункт 3.5 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020)

Голова Київського районного суду Одеси Чванкін С.А є ініціатором створення у 2014 році та [головою](#) громадської організації “[Асоціація слідчих суддів України](#)”. Її співзасновником виступає помічник судді Чванкіна С.А. – Савицький Віталій Анатолійович, а членами – судді Київського районного суду, зокрема, Федулеєва Юлія Олександрівна, Борщов Ігор Олексійович, Тонконоженко Микола Миколайович, Іванчук Вадим Миколайович, Войтов Геннадій Васильович, Коротаєва Наталія Олександрівна. Ця організація має кілька філіалів по Україні та проводить регулярні засідання. Зокрема, одне з них відбулося у 2016 році у п’ятизірковому готелі “Panorama De Luxe” та у 2017 році у концерт-холі “[Сади Перемоги](#)”.

Під час співбесіди [24.09.2018](#) представник ВККС запитав суддю про джерела фінансування зібрань громадської організації “Асоціація слідчих суддів України”. Зокрема, йшлося про зібрання у п’ятизірковому готелі “Panorama De Luxe” та концерт-холі “Сади Перемоги”. У відповідь Чванкін С.А. розповів, що нібито організацією вказаних зборів займався не він особисто, а адвокати, агентство США з міжнародного розвитку (USAID) та ще якісь “європейські колеги”. Під час співбесіди суддя чітко зазначив, що захід у концерт-холі “Сади Перемоги” відбувся за підтримки USAID, щодо фінансування заходів у готелі “Panorama De Luxe” суддя не надав чіткої відповіді.

Під час співбесіди [31.05.2019](#) члени комісії знову поцікавилися джерелами фінансування низки заходів ГО “Асоціація слідчих суддів України”. Суддя зазначив, що жодних коштовних заходів не проводилося, а самі заходи тривали 2-3 години, і допомогу у цих заходах надавали партнери або члени Асоціації, які можуть заплатити за каву чи за ті дві години, що вони знаходяться на заході.

У відповідь на це журналісти ASPI написали [запит](#) в агентство США з міжнародного розвитку (USAID) та отримали відповідь (відповідь на запит відображена на відео з 10 хв 25 с), що станом на 2016 рік, коли відбувався захід у готелі “Panorama De Luxe” проєкт USAID “Нове правосуддя” не мав жодних грантових чи партнерських стосунків з ГО “Асоціація слідчих суддів України”. “Також ми жодним чином не фінансували цей захід”, – йдеться у відповіді. Крім того, щодо заходу у 2017 році у концерт-холі “Сади Перемоги”, то у USAID говорять, що агентство не мало жодного стосунку до грантової програми, і USAID не надавало фінансової підтримки для його організації.

У поясненнях 2024 року, яке отримала ГРД, суддя зазначив, що вищезгадані заходи здійснювалися за особисті кошти членів ГО “Асоціація слідчих суддів України”.

9. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов’язків повідомив недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації родинних зв’язків.

(підпункти 3.1, 3.2, 6.8 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020)

У декларації родинних зв’язків за 2013—2017 роки (с. 693 суддівського досьє) суддя позначив, що особи, з якими його пов’язують родинні зв’язки не займали посади, визначені законом.

Натомість у Єдиному реєстрі адвокатів України наявна інформація, що дружина судді

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Неллі Голубєва 18.01.2017 отримала свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю:

	Голубєва Неллі Юрїївна 		
	Обліковується у: Рада адвокатів Одеської області		
	№ Свідоцтва: 002931	Дата видачі свідоцтва: 18.01.2017	Орган, що видав свідоцтво: Рада адвокатів Одеської області
	Номер рішення: 54	Дата прийняття рішення: 18.01.2017	Загальний стаж адвоката:

При цьому, суддя був обізнаний про те, що дружина здійснює підприємницьку діяльність, адже в електронній майновій декларації за [2017](#) рік вказав її дохід від зайняття підприємницькою діяльністю:

4	Джерело доходу: Прізвище: Голубєва Ім'я: Неллі По батькові (за наявності): Юрїївна Декларує: дружина Прізвище: Голубєва Ім'я: Неллі По батькові (за наявності): Юрїївна	Дохід від зайняття підприємницькою діяльністю	960000	Тип права: Спільна власність Відсоток, %: [Не застосовується] Власник: Прізвище: Чванкін Ім'я: Сергій По батькові (за наявності): Анатолійович Тип права: Спільна власність Відсоток, %: [Не застосовується] Власник: дружина Прізвище: Голубєва Ім'я: Неллі По батькові (за наявності): Юрїївна
---	--	---	--------	--

Навіть якщо суддя не міг встановити безпосередньо у дружини характер її підприємницької діяльності, то така інформація є публічно доступною, зокрема у системі Youcontrol, де вказано, що основним видом її діяльності є діяльність у сфері права:

Прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи	ГОЛУБЄВА НЕЛЛІ ЮРІЇВНА
Країна громадянства	 Україна
Прізвище, ініціали фізичної особи	ГОЛУБЄВА Н. Ю.
Статус фізичної особи-підприємця	 Не перебуває в процесі припинення
Дата реєстрації	17.03.2017 (7 років 1 місяць) копіювати
Види діяльності	Основний: 69.10 Діяльність у сфері права Всього за цим КВЕД: 41 901 > Інші: 68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна 77.40 Лізинг інтелектуальної власності та подібних продуктів, крім творів, захищених авторськими правами Показати всі коди

Тобто, суддя мав можливість не лише встановити вид діяльності дружини безпосередньо, а й за допомогою відкритих джерел.

У цьому контексті звертаємо увагу на практику ВККС, зокрема на [рішення](#) №18/ко-23 від

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

20.11.2023 “Про результати кваліфікаційного оцінювання судді Великоновосілківського районного суду Донецької області Яненко Галини Миколаївни на відповідність займаній посаді” у якому йдеться:

“Оцінивши у сукупності наявну в суддівському досьє інформацію та пояснення Яненко Г.М., Комісія встановила, що вказані в декларації родинних зв'язків судді за 2014–2018 роки відомості не відповідають дійсності з огляду на те, що суддя Яненко Г.М. не зазначила у вказаній декларації відомості про свого чоловіка ОСОБА_1, який є адвокатом (свідоцтво № 262 від 08.11.2002, видане Тернопільською обласною КДКА) та право на заняття адвокатською діяльністю якого, відповідно до статей 31, 32 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не зупинялося та не припинялося.

Комісією встановлено, що суддею Яненко Г.М. безпідставно не було вказано відомостей про свого чоловіка в декларації родинних зв'язків, поданих у 2017, 2018, 2020 роках.

Комісія критично оцінює пояснення судді щодо відсутності в неї інформації про реальне здійснення чоловіком адвокатської діяльності як підстави для недекларування факту наявності в нього свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю та як намагання ухилитися від відповідальності за внесення недостовірної інформації до декларації родинних зв'язків судді. Декларант не могла не розуміти різницю між статусом особи як адвоката (наявність чого вже є підставою для внесення відомостей до декларації) та здійсненням повноважень адвоката”.

ГРД вважає, що така позиція щодо безпідставності незазначення відомостей про дружину, повинна застосовуватися і в цьому випадку, враховуючи особливо те, що для подання електронної майнової декларації за 2017 рік судді вдалося встановити, що вона займалася підприємницькою діяльністю.

ГРД вважає, що навіть якщо незазначення відомостей не було зроблене з умислом, то є наслідком невідповідального ставлення, адже таке незазначення є очевидно безпідставним.

10. Суддя допускав іншу схожу поведінку, яка свідчить про недотримання ним принципу чесності.

(підпункт 3.17 Індикаторів визначення невідповідності суддів критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020)

Застосовуючи цей індикатор ми виходимо з суті третього критерію рішення Громадської ради доброчесності від 16.12.2020, що визначає перелік індикаторів чесності, а також індикаторів непідкупності. Наведені індикатори сформовані за принципом відкритого списку, що вбачається з п.3.17. Безпідставне порушення законодавства щодо суддівського самоврядування потрібно розглядати як порушення критерію чесності.

У травні 2013 року суддя Київського районного суду м. Одеси Рева С.В. звернувся до суду з адміністративним позовом, в подальшому уточненим, в якому просив: визнати протиправною бездіяльність голови Київського районного суду міста Одеси Чванкіна С.А. з приводу ненадання можливості ознайомитись із протоколами нарад та зборів суддів Київського районного суду м. Одеси за заявами від 17 квітня 2013 року та 29 квітня 2013 року; зобов'язати голову Київського районного суду м. Одеси Чванкіна С.А. у п'ятиденний термін з дня винесення постанови по справі надати можливість ознайомитись із протоколами нарад і зборів суддів Київського районного суду м. Одеси за 2011, 2012 та 2013 роки та зняти з них ксерокопії. Крім того, Рева С. В. висловив думку про причини ненадання йому такої можливості, які полягають у здійсненні фальшування та внесення

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

до протоколів відомостей, що не відповідають дійсності.

До ГРД надійшло повідомлення, яке засвідчує, що суддя як голова суду неправомірно відмовив іншому судді у наданні протоколів зборів та нарад суддів Київського районного суду м. Одеса. Неправомірність дій судді встановлено Постановою Вищого адміністративного суду України від 05 листопада 2014 року у справі № К/800/29868/14. У листі Ради суддів України від 31.05.2016 № 9рс-275/16 зазначено про невиконання суддею цього рішення суду.

При оцінці даного факту ГРД рекомендує врахувати кращі міжнародні практики. Так, голова Конституційного суду Литви та представник Асоціації конституційного правосуддя країн регіонів Балтійського і Чорного морів Дайнюс Жалімас у [інтерв'ю](#) українському виданню зазначив. *“Голова – це один із суддів. На нього лише покладаються додаткові обов'язки по організації роботи суду. Тому, якщо голова суду порушує закон і норми етики, значить, він і як суддя закон і норми етики також порушує. До судді, яку додаткову посаду він не займав би в суді, вимоги загальні: дотримуватися закону, норм етики, мати бездоганну репутацію. Тому немає різниці, в якій якості суддя порушує закон або норми етики. Навіть якщо це відбувається в приватному житті, це автоматично ставить питання про можливість його подальшого перебування в статусі судді. І якщо суддя звільнений з адміністративної посади через порушення норм етики, це не означає, що питання до нього як до судді зникли.”*

Тобто порушення законодавства суддею як головою суду свідчить про недотримання ним вимоги, яка ставиться до кожного судді – бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду (ст. 1 Кодексу суддівської етики).

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але має бути оцінена Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у сукупності з іншими обставинами, які характеризують суддю та можуть свідчити про невідповідність критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Рішенням [зборів](#) суддів Київського районного суду м. Одеси від 14.08.2015 року (зі змінами від 28.09.2016 року) затверджено Засади використання автоматизованої системи документообігу суду в Київському районному суді м. Одеси (далі АСДС).

Навіть поверховий аналіз цього документу, свідчить про те, що він не відповідає засадам, визначеним процесуальними кодексами України, оскільки містить положення, які дозволяють Голові суду самостійно ухвалювати рішення в окремих випадках щодо розподілу тих чи інших справ.

Наприклад, пунктом 5.3. передбачено, що “розподіл судових справ із судового контролю за дотриманням прав, свобод, та інтересів осіб у кримінальному провадженні здійснюється серед слідчих суддів з урахуванням графіку їх роботи, затвердженого наказом голови суду”. А пунктом 7.6 передбачено, що “узгоджене головою суду, письмове звернення судді або доповідна записка керівника суду є підставою для керівника апарату для налаштування АСДС в частині особливостей розподілу справ на відповідного суддю”. Пунктом 7.4 АСДС передбачено право голови суду вводити зменшуючий коефіцієнт, зменшувати відсоток справ, що підлягає розподілу для розгляду суддею в окремих випадках.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

У своїх поясненнях суддя пояснив логіку застосування цих норм, проте, хочемо зауважити, що ця логіка мала б виникати з самих формулювань пунктів Рішення зборів суддів Київського районного суду м. Одеси від 14.08.2015 року, а не потребувати додаткових пояснень, пункти мають бути чіткими, зрозумілими та послідовними.

Але, очевидно, це Рішення таким не є, оскільки, приміром, у 2018 році з обґрунтованою скаргою до Вищої ради правосуддя звернувся адвокат Погорілий Олександр Юрійович через порушення принципу автоматичного розподілу справ було перерозподілено понад 80 справ, які перебували у провадженні судді Коротаєвої Н.О. до її звільнення, іншим суддям.

Крім того, в одному з [розслідувань](#) журналістів йдеться про те, що суддя Чванкін втручається у систему автоматизованого розподілу справ (про це йдеться з 4 хв. 20 с. сюжету). Як приклад автори матеріалу наводять факт, що у 2013 році при середньому навантаженні 350 справ на кожного суддю суддя Чванкін розглянув лише 35 справ.

У звернення судді Київського районного суду м. Одеси Реви С.В. до Голови Ради суддів України від 22 квітня 2015 року зазначено:

“Має місце незаконне втручання голови суду Чванкіна С.А. у автоматизовану систему документообігу суду (надалі автоматизована система), щодо розподілу справ, що виражається у тому, що він віддаючи незаконне розпорядження заборонив введення цивільних та адміністративних справ до автоматизованої системи при їх надходженні до суду. Введення справ до автоматизованої системи та їх розподіл проводиться через 4-15 днів після їх надходження.

При надходженні до суду цивільних та адміністративних справ працівники суду ставлять відмітку (реєстраційний штамп) про день надходження справи. Така ж сама відмітка ставиться і на копії позовної заяви особи, що здавала її до суду. Однак дані щодо судових справ не вводяться до автоматизованої системи. В кінці робочого дня справи, які надходили до суду передавалися до голови суду Чванкіна С.А. Це у нього називалося передати справи “на доповідь”. Через 4-15 днів справи передавались у канцелярію суду з відповідними вказівками та вводилася до автоматизованої системи для подальшого розподілу. Це робилось із метою втручання у роботу автоматизованої системи та здійснити вплив на об’єктивний та неупереджений автоматизований розподіл справ.

Ці дії голови Київського районного суду м. Одеси Чванкіна С.А., що носять ознаки злочину, були припинені після моїх неодноразових звернень до ТУ ДСА України в Одеській області. Мої звернення до голови суду з цього приводу залишились проігнорованими, тому я був вимушений неодноразово звертатися до ТУ ДСА України в Одеській області. Починаючи з 2013 року голова суду припинив затримку справ, проте не припинив втручання у автоматизовану систему та продовжує його по сьогоднішній день”.

Крім того, до ГРД надійшла копія доповідної записки судді Реви до голови Київського районного суду м. від Одеси про призначення службового розслідування. Адже 16 серпня 2012 року судді були передані дві справи: № 10631/12 та № 10633/12 про розкриття банківської таємниці. Ці справи надійшли до суду 02 серпня 2012 року. Судді вони були передані за 14 днів після їх надходження до суду. Суддя Рева вважає, що при реєстрації та розподілі цих справ були допущені грубі порушення діючого законодавства. Згідно ст. 11-1 ЦПК визначення судді для розгляду конкретної справи здійснюється під час реєстрації відповідних документів. Якщо ця вимога закону була виконана, то у судді виникає питання: де знаходились ці справи 14 днів. Можливо це було зроблено з метою попередження осіб, відносно яких ставилось питання про розкриття банківської таємниці. Згідно ст. 118 ЦПК

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

зареєстровані матеріали не пізніше наступного дня передаються визначеному судді. Якщо ці матеріали були своєчасно зареєстровані, однак не розподілені, то в діях осіб, причетних до цього, вбачаються ознаки злочину, передбаченого ст.376-1 КК як несвоєчасне внесення відомостей до автоматизованої системи. Згідно ст. 289 ЦПК справи даної категорії повинні розглядатись у п'ятиденний строк з дня надходження заяви.

2. 08.12.2017 на сайті Київського районного суду м. Одеси розміщене інформаційне [повідомлення](#) про те, що голова цього суду – Чванкін С. А. був відзначений дипломом переможця у номінації “Суддя року” 17 рейтингу популярності “Народне визнання 2017”. На фото також зафіксовано суддю з цією нагородою.

Організатором конкурсу “Народне визнання” є [Південноукраїнський медіа холдинг](#). З-поміж іншого, вказаний холдинг видає газету “Рекламный курьер”.

Відповідно до інформації з Державного реєстру друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності, засновником газети є Галчанський Євген Петрович. Особа з таким же прізвищем, ім'ям, по-батькові була стороною у спорах, які розглядалися (та розглядаються) Київським районним судом м. Одеси у 2016-2018 роках (справи № 520/5722/17, 520/11597/16-ц, 520/8601/17).

Під час співбесіди [31.05.2019](#) суддя пояснив, що це не є державною нагородою чи відзнакою, а є визначення рейтингу, в якому визначають людей з різних галузей.

ГРД критично оцінює пояснення судді, адже стаття 56 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, в редакції від 29.11.2017, що була чинною на момент прийняття нагороди, визначала обмежень, а саме – суддя до звільнення з посади або припинення його повноважень не може бути нагороджений державними нагородами, а також будь-якими іншими нагородами, відзнаками, грамотами. Таким чином, **всупереч забороні, передбаченій ч. 9 ст. 56 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, суддя Чванкін С. А. прийняв таку нагороду.**

На думку ГРД, отримання головою суду, який розглядає справи учасників холдингу, який є організатором згаданого нагородження, викликає сумніви в об'єктивності та неупередженості розгляду справ в подальшому таким суддею.

3. Рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції № [1057](#) від 12.04.2019 року про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік (виправленої), поданої Чванкіним Сергієм Анатолійовичем, суддею, головою Київського районного суду міста Одеси, було встановлено:

“Суб'єкт декларування... зазначив недостовірні відомості про об'єкт нерухомого майна, що перебував у членів його сім'ї (дочок) на праві оренди чи на іншому праві користування станом на кінець звітного періоду, загальну площу квартири, право власності на квартиру та два паркомісця, що належать члену сім'ї (дружині), суму доходу у вигляді заробітної плати за основним місцем роботи, отриманої членом його сім'ї (дружиною), дохід, отриманий у вигляді допомоги при народженні дитини, нарахований члену сім'ї (дружині), членство в керівних органах організації, чим не дотримав вимоги пунктів 2, 7, 12 частини першої статті 46 Закону України “Про запобігання корупції”.

Також рішеннями НАЗК № [1058](#) та № [1059](#) від 12.04.2019 року констатовано зазначення суддею недостовірних відомостей у декларації за 2016 та за 2017 рік.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

У рішенні колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України № 334/ко-19 від 31 травня 2019 у цьому контексті зазначається лише про те, що за результатами цих перевірок встановлено відсутність ознак правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 172-6 КУпАП та ст. 366-1 КК України тощо. Але цим рішенням було проігноровано п. 1 цього рішення, яким чітко визначено, що суддя Сергій Чванкін “зазначив недостовірні відомості..., чим не дотримав вимоги пунктів 2, 7, 12 частини першої статті 46 Закону України “Про запобігання корупції””.

4. Суддя ймовірно впливає на роботу суддів, що може проявлятися у залежності суддів та впливу на їх рішення.

Восени 2012 року Чванкіним С.А. було встановлено камери відеоспостереження та аудіомікрофони на другому поверсі Київського районного суду м. Одеси.

Зображення, яке фіксується даними камерами відеоспостереження та звук з аудіомікрофонів виводяться на апаратуру, що знаходиться у кабінеті голови суду Чванкіна С.А., а не на пульт охорони, як це зроблено з відеокамерами на першому поверсі Київського районного суду м. Одеси. Відповідне зображення та звук, що надходять із камер записуються та архівуються на спеціально призначеному обладнанні.

Відповідно до відповіді ТУ ДСА України в Одеській області на запит Рєви С.В. ніяких коштів не виділялося на встановлення, монтаж та обслуговування камер відеоспостереження та аудіомікрофонів в Київського районного суду м. Одеси ТУ ДСА України в Одеській області.

Згідно з цим фактом було подано позовну заяву та відкрито справу № **815/1344/13-а**. В ухвалі Вищого адміністративного суду України від 10 липня 2014 р., суд дійшов висновку, що з урахуванням необхідності підтримання громадського порядку, з метою запобігання злочинам та забезпечення безпеки працівників суду і охорони приміщень судів, відсутнє порушення норм чинного законодавства, конституційних прав та свобод позивача внаслідок встановлення системи відеоспостереження в приміщенні Київського районного суду міста Одеси. Проте судами не було взято до уваги доводи позивача про незаконне встановлення мікрофонів для аудіозапису, а також припущення стосовно монтажу систем відеоспостереження в кабінетах суддів, оскільки на підтвердження наведених доводів позивачем не було надано жодних належних та допустимих доказів.

Про камери, які встановлені головою Київського районного суду в м. Одеса відомо також з [журналістського розслідування](#). Згідно з цим матеріалом, дані з відеокамер виводять у кабінет судді Чванкіна, на його монітор, для постійного контролю за суддями. Камери були встановлені за власні кошти судді, а самі камери не знаходяться на балансі суду. У цьому ж розслідуванні йдеться про те, що суддя Федулєєва після кожного засідання “ходить радитися” до голови суду.

Крім того, ще одним можливим способом впливу на незалежність суддів Київського районного суду м. Одеса суддею Чванкіним є ГО “Асоціація слідчих суддів України”. Адже, відповідно до витягу з ЄДР засновниками цієї організації є судді Київського районного суду в м. Одеса, а саме: Федулєєва Юлія Олександрівна, Борщов Ігор Олексійович, Тонконоженко Микола Миколайович, Іванчук Вадим Миколайович, Войтов Геннадій Васильович, Коротаєва Наталія Олександрівна, Чванкін Сергій Анатолійович, а співзасновником громадської організації виступає помічник судді Чванкіна С.А. – Савицький Віталій Анатолійович.

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

5. Суддю звинувачують у [тиску](#) на журналістську діяльність. У матеріалі, зокрема, йдеться про те, що “На знімальну групу Стопкору було скоєно замах. Знявши віллу, знімальна група поїхала в Київський райсуд, яким керує Чванкін. Там уже чекали. Під'їхав бус з тітушками і старенький жигуль. Молодики обступили авто журналістів, після чого дали команду водієві “Жигулів” врізатися в бік машини знімальної групи. Це були ті ж молодики, які пізніше [нападали](#) на журналістку Стоп Корупція.

6. У [медіа](#) Чванкіна С.А. неодноразово пов'язували з громадянином України Ківаловим Сергієм Васильовичем, народним депутатом України III-VIII скликань, членом фракції Опозиційного блоку (колишня Партія регіонів), президентом Національного університету Одеської юридичної академії, у якій свого часу навчався суддя. Зокрема, його [називають](#) представником Ківалова.

Крім того, у зверненні судді Рєви до голови Ради суддів України від 22 квітня 2015 року, йдеться також також про зв'язок судді з Ківаловим С. В., зокрема міститься інформація: “Слід зазначити що Чванкін С.А. був незаконно призначений на посаду голови суду. Колектив Київського районного суду м. Одеси на своїх зборах рекомендував призначити головою суду заступника голови суду Сватаненка Віктора Івановича. Однак в процес призначення голови суду втрутився “підрахуй” і за допомогою Гвоздика П.О. повернули за одним тижнем обгородку із призначенням Чванкіна С.А. на посаду голови суду. А документи відносно призначення Сватаненка В.І. повернули без всяких пояснень. “Підрахую” була потрібна своя людина, яка б керувала Київським районним судом м. Одеси. Він організував перевід Чванкіна з Суворовського районного суду м. Одеси до Київського районного суду м. Одеси, і з моменту переведення та призначення і йому і Гвоздику П.О. знадобився один тиждень. Як віддяку Гвоздик П.О. потім отримав адміністративну посаду в ВССУ”.

Як відомо, Ківалова називають “Підрахуй” через його роботу як голови Центральної виборчої комісії під час президентських виборів 2004 року, коли результати намагались сфальшувати на користь одного з кандидатів, Віктора Януковича.

У своїх поясненнях Чванкін С. А. сказав, що з Ківаловим його пов'язує лише навчання та викладання у закладі вищої освіти (Національний університет “Одеська юридична академія”) де він був почесним президентом.

**ПРОТОКОЛ
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

05.05.2023 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 16 голосами з 18 голосів членів Ради. Віталій Гусак та Олександр Волошин повідомили про конфлікт інтересів щодо судді та не брали участі у голосуванні.

У голосуванні взяли участь 16 членів:

1. Ансіфорова Марина
2. Богуславець Мартина
3. Веретільник Ольга
4. Зелінський Антон
5. Катриченко Тетяна
6. Крейденкова Вероніка
7. Курманова Тетяна
8. Кулібаба Андрій
9. Лиско Ганна
10. Мелких Едуард
11. Піскунова Ольга
12. Попков Данило
13. Смолів Костянтин
14. Трибушна Олена
15. Шульгат Євгеній
16. Яким'як Олег

Координатор Громадської
(підписано електронним цифровим підписом)

ради

доброчесності